

- sonoffer og hans påfølgende oppstandelse.
6. Prinsippet med å oppholde ledere er grunnleggende i Herrens kirke. En person blir oppholdt før han eller hun blir beskikket til et kall eller ordinert til et embede i prestedømmet.
 7. Lære og pakter 42:11. Praksisen med å oppholde våre ledere ble innført 6. april 1830, da Kirken ble organisert, og i mars 1836, da medlemmene av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum ble oppholdt som profeter, seere og åpenbarere (se *History of the Church*, 2:417).
 8. Mormons bok advarer mot farer hvis vi ignorerer profeters læresetninger. Der leser vi at "den store og rommelige bygningen forestilte verdens stolthet, og den falt, og dens fall var meget stort. Og Herrens engel talte... og sa: Slik skal alle nasjoner, slekter, tungemål og folk som kjemper mot Lammets tolv apostler, bli ødelagt" (1 Nephi 11:36).
 9. Se Daniel 9:10; Amos 3:7; Lære og pakter 21:1, 4–5; 124:45–46.
 10. Johannes 15:16. Den femte trosartikkel forklarer: "Vi tror at en mann må kalles av Gud, ved profeti og ved håndspåleggelse av dem som har myndighet for å kunne forkynde evangeliet og forrette dets ordinanser."
 11. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – George Albert Smith* (2011), 64; uthevelse tilføyd. Dette sitatet kom fra en konferansetale av eldste George Albert Smith i 1919. Han ble Kirkens president i 1945.
 12. Se Lære og pakter 1:30, 38.
 13. Se Lære og pakter 107:27.
 14. 3 Nephi 13:10; se også Matteus 6:10; Lukas 11:2.
 15. Når Kirkens president dør, blir Det første presidentskap oppløst, og rådgiverne inntar sine plasser i De tolv apostlers quorum. De tolv quorum presiderer da over Kirken frem til Det første presidentskap blir reorganisert. Denne perioden er kjent som en apostolisk overgang. Historisk sett har denne perioden variert i lengde fra fire dager til tre og et halvt år.
 16. Naturligvis gjaldt ikke dette mønsteret med suksessjon Joseph Smiths kall, som var forutordinert til å være gjenopprettelses profet og Kirkens første president (se 2 Nephi 3:6–22; se også Abraham 3:22–23).
 17. Vi vet at Herren selv kan kalle hvem som helst av oss hjem når han velger det.
 18. Gordon B. Hinckley, "God Is at the Helm," *Ensign*, mai 1994, 54; se også Gordon B. Hinckley, "He Slumbers Not, nor Sleeps," *Ensign*, mai 1983, 6.
 19. "Message from President Thomas S. Monson," *Church News*, 3. feb. 2013, 9.
 20. "Vi ber til Gud for deg," *Salmer*, nr. 15.

Av Carol F. McConkie

Førsterådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap

Etterlev profetenes ord

For å være i harmoni med himmelens guddommelige hensikter, oppholder vi profeten og velger å leve ifølge hans ord.

Vår himmelske Fader elsker alle sine barn og ønsker at de skal kjenne og forstå hans plan for lykke. Derfor kaller han profeter, de som har blitt ordinert med kraft og myndighet til å handle i Guds navn for å frelse hans barn. De er sendebud om rettferdighet, vitner om Jesus Kristus og hans forsonings uendelige kraft. De har nøklene til Guds rike på jorden, og godkjenner utførelse av frelsende ordinanser.

I Herrens sanne kirke "er det aldri mer enn én på jorden til enhver tid som denne myndighet og disse prestedømmets nøkler er overdratt til."¹ Vi oppholder President Thomas S. Monson som vår profet, seer og åpenbarer. Han åpenbarer Herrens ord for å veilede og lede hele Kirken. President J. Reuben Clark jr. forklarte: "Kirkens president... alene har rett til å motta åpenbaringer for Kirken."²

Med hensyn til den levende profet befaler Herren medlemmene av sin kirke:

"Derfor skal dere, kirken, gi akt på alle de ord og befalinger som han skal gi dere etter hvert som han mottar dem og vandrer i all hellighet for meg,

for hans ord skal dere motta som om de kom fra min egen munn, i all tålmodighet og tro.

For ved å gjøre disse ting skal helvetes porter ikke få makt over dere."³

For å være i harmoni med himmelens guddommelige hensikter, oppholder vi profeten og velger å leve ifølge hans ord.

Vi oppholder også president Monsons rådgivere og De tolv apostlers quorum som profeter, seere og åpenbarere. "De har rett, makt og myndighet til å forkynde [Herrens] sinn og vilje... underlagt Kirkens president."⁴ De taler i Kristi navn. De profeterer i Kristi navn. De gjør alle ting i Jesu Kristi navn. I deres ord hører vi Herrens røst, og vi føler Frelserens kjærlighet. "Og hva som helst de taler når de er drevet av Den Hellige Ånd, skal være hellig skrift... og Guds kraft til frelse."⁵ Herren selv har sagt: "Enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme."⁶

Vi er takknemlige for en kirke som er "bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv."⁷ Herrens hus er et ordens hus, og vi trenger aldri å bli villedet med hensyn til hvor vi skulle lete etter svar på våre spørsmål, eller usikre på hvilken røst vi skulle følge. Vi trenger ikke la oss "kaste og drive omkring av hver lærdoms vind."⁸ Gud åpenbarer sitt ord gjennom sine ordinerte tjenere, "for at de hellige

kunne bli gjort i stand til tjenestegjering, til oppbyggelse av Kristi legeme, inntil vi alle når frem til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham.”⁹ Når vi velger å leve ifølge profetenes ord, er vi på paktens vei som fører til evig fullkommenhet.

En alenemor som strever for å overleve en periode med hungersnød, lærer oss hva det betyr å oppholde en profet. Herren befalte profeten Elias å dra til Sarepta, hvor han ville finne en enke som Gud hadde befalt å livnære ham. Da Elias nærmet seg byen, så han henne mens hun sanket ved. Han ropte på henne og sa: “Hent litt vann til meg i en skål, så jeg får drikke!”¹⁰

“Da hun nå gikk for å hente vann,

ropte han [igjen] etter henne og sa: Ta med et stykke brød til meg!

Da sa hun: Så sant Herren din Gud lever: Jeg eier ikke en brødbit! Jeg har bare en håndfull mel i krukken og litt olje i kruset. Nå går jeg her og sanker et par stykker ved for å gå hjem og lage det til for meg og min sønn, så vi kan ete det og så dø.”

Elias svarte: “Frykt ikke! Gå hjem og lag det til, som du har sagt. Lag bare *først* et lite brød til meg av det og kom ut til meg med det! Siden kan du lage det til noe for deg og din sønn.”¹¹

Tenk etter hvor vanskelig det var det profeten ba en sultende mor om å gjøre. Gud selv kunne utvilsomt ha gitt mat til sin trofaste tjener. Men idet

han handlet i Herrens navn, gjorde Elias som befalt, nemlig å be en elsket datter av Gud om å ofre alt hun hadde for å oppholde profeten.

Elias lovet imidlertid også en velsignelse for lydighet: “For så sier Herren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom og oljekruset ikke mangle olje.”¹² Herren ga enken anledning til å velge å tro og adlyde profetens ord.

I en verden som trues av hungersnød på rettferdighet og åndelig sult, har vi blitt befalt å oppholde profeten. Når vi gir akt på, støtter og bekrefter profetiske ord, vitner vi om at vi har tro til ydmykt å underkaste oss Herrens vilje, visdom og valg av tidspunkt.

Vi følger profetenes ord selv om de kan virke urimelige, ubeleilige og ubehagelige. Ifølge verdens normer kan det å følge profeten være upopulært, politisk ukorrekt eller sosialt uakseptabelt. Men det er alltid rett å følge profeten. “For som himmelen er høyere enn jorden, slik er mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker.”¹³ “Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand.”¹⁴

Herren respekterer og ser med velvilje på dem som vil gi akt på profetisk rettledning. For enken i Sarepta reddet lydighet mot Elijah hennes eget og hennes sønns liv. Slik profeten hadde lovet, “[hadde de] mat, både han og hun og hennes hus, i lang tid... slik som Herren hadde talt gjennom Elias.”¹⁵

Herren “vil fø dem som stoler på ham.”¹⁶ Profetenes ord er som manna for vår sjel. Når vi nyter av dem, blir vi velsignet, beskyttet og bevart både timelig og åndelig. Når vi nyter deres ord, lærer vi å komme til Kristus og leve.

Eldste Bruce R. McConkie skrev at gjennom profetene “åpenbarer Herren

frelsens sannheter... den frelse som finnes i Kristus, og han staker ut... den vei som fører til evig liv... I enhver tidsalder gir Herren sitt folk den veiledning de trenger når de er i fare. Og i kommende tider vil det utvilsomt være stunder da intet annet enn Guds visdom, som kommer ned fra himmelen og strømmer ut fra profeters munn, vil være i stand til å frelse hans folk.”¹⁷

For meg ga profetenes ord, slik de ble undervist av Laurbærpikenes lærer, meg forståelse av hvordan et paktsekteskap skulle se ut. Profetenes ord ga meg tro og håp om at jeg kunne forberede meg til og oppnå et lykkelig hjem. Konsekvent studium av profetenes læresetninger, både tidligere og nyere, holdt meg gående gjennom de anstrengende og ofte utmattende årene med å føde, undervise og oppdra syv barn. Profetenes ord i Skriftene og de som blir undervist fra denne talerstolen, er ord til trøst, styrke, kjærlighet og godt mot som favner oss alle.

Når vi gir akt på profetenes ord, bygger vi vårt hjem og vårt liv på en evig sikker grunnvoll, “vår Forløser klippe som er Kristus, Guds Sønn... så djevelen, når han sender ut sine mektige vinder, ja, sine piler i hvirvelvinden, ja, når all hans hagl og hans mektige storm slår mot dere, skal det ikke ha noen makt over dere til å trekke dere ned i... den evige pines avgrunn.”¹⁸

Vi har et valg. Vi kan velge å ignorere, ringeakte, trampe på eller gjøre opprør mot Kristi ord uttalt av hans ordinerte tjenere. Men Frelseren sa at de som gjør det, vil bli avskåret fra hans paktsfolk.¹⁹

Når vi ydmykt leser og studerer hellegelige profetiske ord med tro på Kristus, med ærlig hensikt, vil Den hellige ånd tale sannheten til vårt sinn og hjerte. Måtte vi åpne våre ører for å høre, vårt

hjerte for å forstå og vårt sinn så Guds mysterier kan bli utfoldet for oss.²⁰

Jeg bærer vitnesbyrd om at Joseph Smith var og er profeten kalt av Gud til å gjengi Jesu Kristi evangelium og hans prestedømme til jorden. Og jeg vitner om at i president Monson blir vi ledet av en sann Guds profet i dag. Måtte vi velge å stå sammen med profetene og leve ifølge deres ord til vi blir forenet i tro, renses i Kristus og fylt med kunnskap om Guds Sønn. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 132:7; se også *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 2.1.1. “Jesus Kristus innehar alle prestedømsnøklerne som hører til hans kirke. Han har overdratt alle nøkler som henhører til Guds rike på jorden, til hver enkelt av sine apostler. Den levende apostel som har hatt sitt embede lengst, Kirkens president, er den eneste person på jorden med myndighet til å utøve alle prestedømmets nøkler.”

2. J. Reuben Clark jr., “When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?” (tale til Seminar- og Institutt-personell ved Brigham Young University, 7. juli 1954).
3. Lære og pakter 21:4–6; uthevelse tilføyd.
4. J. Reuben Clark jr., “When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?”
5. Lære og pakter 68:4.
6. Lære og pakter 1:38.
7. Efeserne 2:20.
8. Efeserne 4:14.
9. Efeserne 4:12–13.
10. 1 Kongebok 17:10.
11. 1 Kongebok 17:11–13; uthevelse tilføyd.
12. 1 Kongebok 17:14.
13. Jesaja 55:9.
14. Ordspråkene 3:5.
15. 1 Kongebok 17:15–16.
16. Roger Hoffman, “Consider the Lilies”.
17. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (Deseret Book Company, 1985), 478; tegnsætning endret; brukt med tillatelse.
18. Helaman 5:12.
19. Se 3 Nephi 20:23.
20. Se Mosiah 2:9.